

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.686/2011/7.szám

A Kúria a Nónay & Nónay Ügyvédi Iroda /....., ügyintéző: dr. Jacsó Katalin ügyvéd/ pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve /felperes címe/ felperesnek a dr. Fuhrmanné dr. Horzsa Ildikó jogtanácsos által képviselt Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal /alperes címe/ alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. május 19. napján kelt 24.K.20.757/2011/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. és 7. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 24.K.20.757/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2010. augusztus 13-án Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzati Jegyzőjéhez /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ kérelmet nyújtott be, amely szerint: „kérnék adó- és értékbizonyítványról tájékoztatást, mennyi a ... belvároshoz közeli, 543 m²-es építési telek értéke 2007-ben és 2010-ben. Bírósági eljáráshoz van szükségem a tájékoztatásra.".

Az elsőfokú hatóság a 2010. szeptember 6. napján kelt 534.778/2010. számú határozatával felperesnek az adó- és értékbizonyítvány kiállítására irányuló kérelmét elutasította. Indokolása szerint a helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat és hatásköreiről szóló 1991. évi XX. törvény /a továbbiakban: Htv./ 140.§ /2/ bekezdés d.) alapján eljárva megállapította, hogy a kérelmező beadványában nem jelölte meg sem az érintett ingatlant, sem azt a jogszabályhelyet, amely ügyében az adó- és értékbizonyítvány kiállítását elrendeli, ezért annak kiadását meg kellett tagadnia.

A felperes fellebbezésében sérelmezte, nem kapott tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy az ingatlan adatait meg kellene adnia. Közölte egyben, hogy aszám alatti üres építési telek értékének a meghatározatását kérte.

Az alperes a 2010. október 21. napján kelt számú határozatával az .../2010. számú elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint az elsőfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályiról szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 50.§ /1/ bekezdését megsértve tisztázatlan tényállás alapján hozta meg döntését, akkor járt volna el helyesen, ha a kérelmezőt a szükséges adatok pótlására vonatkozó nyilatkozat megtételére hívja fel. A megismételt eljárás során elsősorban azt szükséges tisztázni, hogy mely jogszabályi rendelkezés írja elő a kérelmező számára az adó- és értékbizonyítvány beszerzését, illetve, hogy az általa jelzett per melyik bíróság előtt, milyen tárgyban van folyamatban és azzal összefüggésben külön jogszabály alapján a kérelmezőt terheli-e adó- és értékbizonyítvány bemutatási kötelezettség a megjelölt ingatlanra vonatkozóan.

Az elsőfokú hatóság a megismételt eljárásban a másodfokú határozatban foglaltak szerint - 3 napos határidőt biztosítva - hiánypótlásra kötelezte a felperest.

A felperes előbb a megadott határidő meghosszabbítását kérte, majd azt közölte: „hogy az értékbizonyítványt azért kérem, mert aszám alatti telek 13/16-a az apám, F.Z. tulajdona volt”.

Az elsőfokú hatóság ezt követően a 2010. november 26. napján kelt .../2010. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Indokolása szerint a felperes hiánypótlást követően sem jelölte meg azt a jogszabályhelyet, amely ügyében az adó- és értékbizonyítvány kiállítását elrendeli, ezért annak kiadását újból meg kellett tagadni.

A felperes fellebbezése szerint már leírta, hogy a telek az apja tulajdona volt, ami a jogi érdekét igazolja, továbbá már megjelölte, hogy bírósági eljáráshoz van szüksége az értékbizonyítványra.

A fellebbezés folytán eljárta alperes a 2011. január 25. napján kelt .../2011. számú határozatával az elsőfokú határozat rendelkező részét megváltoztatta akként, hogy felperesnek a ...szám alatt található ingatlan értékére vonatkozóan előterjesztett adó- és értékbizonyítvány kiadására irányuló kérelme került elutasításra, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény /a továbbiakban: Itv./ 101.§-ában foglaltak miatt rendelkezett az

elsőfokú határozat megváltoztatásáról annak érdekében, hogy meghatározott legyen, mely ingatlan vonatkozásában kerül sor a kérelmező kérelmének elutasítására. A felperes felhívás ellenére nem jelölte meg a kérelme teljesítéséhez szükséges, jogszabály által előírt adatokat, így az elsőfokú hatóság rendelkezése jogszerű.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését, illetve megváltoztatását kérte. Előadta, miszerint nem kért olyan adatot, hogy kinek a tulajdonában volt az ingatlan, mert azt bejelentette, mégsem vették figyelembe. Bejelentésének igazolását és a hagyatéki iratokat sem kérte az eljáró hatóság, a jogi érdekét pedig közölte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes kérelme alapján a hatóságnak a megjelölt ingatlanra vonatkozóan az adó- és értékbizonyítványt ki kellett-e állítania, avagy sem. Megállapította, hogy a megismételt eljárásban a hatóság felperest a szükséges adatok pótlására felhívta. A felperes válasza azonban az adó- és értékbizonyítvány kiállításához nem volt elegendő.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a hagyatéki eljárásról szóló 6/1958./VI.4./IM rendelet 2010. december 31. napjáig hatályban volt 14.§ /1/ bekezdése szerint hagyatéki eljárásban a leltárelőadó kötelezettsége hivatalból, ha a hagyatékban ingatlan van, az ingatlanra vonatkozó adó- és értékbizonyítványnak az illetékes közjegyző részére való megküldése, azaz a felperes által hivatkozott hagyatéki eljárásban nem merül fel, hogy az ügyfélnek kellene ingatlannal kapcsolatosan adó- és értékbizonyítványt csatolnia. A felperes pedig konkrét egyéb eljárást meg nem jelölt, a bírósági eljárásra csak hivatkozott. Az a kifogása pedig, hogy számára az elsőfokú hatóság 3 napos határidőt engedélyezett a hiányok pótlására, az ügy érdemére nem hatott ki, miután sem a megadott határidőben, sem azon túl nem közölt konkrétan /jogszabályi hivatkozás, ügyszám, tárgyi megjelölés/ olyan eljárást, amely megalapozta volna kérelme teljesítését.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és kérelme teljesítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 3.§ /3/ bekezdését, mert nem kapott tájékoztatást a bíróságtól arról, hogy mit kellene igazolnia. Az 1/2009. Pk. vélemény alapján is konkrét, az ügyre vonatkozó és egyediesített tájékoztatást kellett volna kapnia. Megsértette a Pp. 206.§-át, mert megalapozatlan jogi következtetést vont le, a Pp. 221.§-át, mert nem vette figyelembe hivatkozásait. Az elsőfokú bíróság és a hatóság nem a tartalma szerint értékelte a kérelmét, mert nem a tulajdonosok adatait kérte, nem is jelölt meg

konkrét ingatlant, ez alapján nem is bizonyítvány kiállítását kérte. Csak egy tájékoztatást kért adott nagyságú, és elhelyezkedésű ingatlan értékéről, de nem közölték vele azt sem, hogy e tájékoztatást milyen formában és módon kérhette volna. Eljárási jogszabálysértést követett el tehát a hatóság azzal, hogy tájékoztatási, együttműködési kötelezettségének nem tett eleget. Álláspontja szerint azt sem értékelte megfelelően a hatóság és az elsőfokú bíróság, hogy ne lenne joga a Htv. 140.§ /2/ bekezdés d.) alapján adó- és értékbizonyítványt kérnie.

Sérrelmezte a Pp. 80.§ /2/ bekezdésére hivatkozva az alperesnek megítélt perköltség összegét is, amelyet csak általános módon indokolt az elsőfokú bíróság és eltúlzott mértékben állapított meg, figyelemmel arra, hogy csak egy tárgyalás volt a perben.

Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Ket. 37.§ /1/ bekezdése akként rendelkezik, hogy a kérelmet tartalma szerint kell elbírálni akkor is, ha az nem egyezik az ügyfél által használt elnevezéssel. A felperes a 2010. december 1-jén kelt, hiánypótlásra benyújtott válasziratában kifejezetten azt közölte, „hogy az értékbizonyítványt azért kérem”, továbbá a 2010. december 30-ai fellebbezése is azt tartalmazza, hogy: „bírószági eljáráshoz szükséges az ingatlan értéke, ezért van szükségem az értékbizonyítványra”. A felperes kérelmét a hatóság tartalma szerint értékelte, abban ugyanis konkrétan és kifejezetten meghatározott az adó- és értékbizonyítvány kiállítása iránti ügyféli igény. A felperes beadványainak tartalma szerint tehát - a felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal ellentétben - a hatóságtól adó- és értékbizonyítvány kiállítását kérte, amely tartalmú kérelem meghatározta az alkalmazandó jogszabályok körét.

Az adó- és értékbizonyítvány meghatározása az Itv. 101.§-ában található, amely szerint az ingatlan fekvése szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője által kiállított adó- és értékbizonyítvány tartalmazza az ingatlan és az ingatlanszerzők (tulajdonosok) adatait, az érték megállapításánál figyelembe vett tényezőket, továbbá az ingatlannak az adott időpontban fennálló forgalmi értékét. E jogszabályhellyel azonosan a Htv. 140.§-ának /2/ bekezdés d.) pontja is a jegyző adóügyi feladatai közé sorolja, hogy külön jogszabály rendelkezése alapján, az ügyfél kérelmére kiállítja, illetőleg megküldi az adó- és értékbizonyítványt.

A felperes kérelmének megfelelő tárgyú ügyben ezen irányadó jogszabályi rendelkezésekben foglaltak alapján a hatóság a Ket. 5.§-ának illetve 28/C.§-ának tájékoztatási kötelezettséget, illetve 37.§-ának hiánypótlási kötelezettséget előíró rendelkezései helyes alkalmazásával nyújtott tájékoztatást a felperesnek és hívta fel

kérelme hiányainak pótlására. Az elsőfokú hatóság tételesen és félre nem érthetően meghatározta hiánypótlás keretében az ügyfél feladatát, nem teljesítés esetére közölte a jogkövetkezményeket is. Az alkalmazandó jogszabályhelyek pontosan meghatározzák, hogy mely adatok ismeretében, milyen feltételek teljesültsége esetén állíthat ki a jegyző adó- és értékbizonyítványt. Az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ /1/ bekezdésének megfelelő alkalmazásával helytállón állapította meg, hogy a jogszabályban foglaltaknak nem megfelelő felperesi kérelem miatt, amelynek hiányai felszólítás ellenére pótlásra nem kertültek, a hatóság elutasító rendelkezése jogszerű.

A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni /Pp. 3.§ /3/ bekezdése/. Az elsőfokú bíróság rendelkezésére állt a teljes közigazgatási iratanyag, mivel azokat az alperes - a keresetlevéllel és nyilatkozatával együtt - a Pp. 330.§ /2/ bekezdésben foglaltaknak megfelelően továbbította a bírósághoz. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3.§ /2/ bekezdése alapján a keresetet tartalma szerint, helytállón értelmezte, helyesen állapította meg, hogy nem volt a felperes részéről bizonyításra váró keresetrész, ezért a Pp. 3.§ /3/ bekezdését meg sem sérthette.

Az elsőfokú bíróság a perköltségre vonatkozóan alkalmazott jogszabályt megjelölte, a mérték körében is helytálló döntését a Pp. 221.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően megindokolta, részletezve az értékelt tényeket, körülményeket.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának határoznia nem kellett.

A pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Kúria a Pp. 87.§-ának /2/ bekezdése értelmében határozott.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezés - felperes személyes költségmentessége folytán - a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.)IM rendelet 14.§-án alapul.

Budapest, 2012. október 25.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró